

res og ledes af en Hjelper blandt Børnene selv, og hvad det angaaer med Underviisningens Fordeling i større Skoler, hvor en virkelig øvet Hjelpearer bliver at antage, da afviger Forslaget ogsaa her fra det Almindelige, at f. Ex. Hjelpeareren blot skulde have den nederste Klasse og Skolelæreren den øverste Klasse; dette mit Forslag gaaer derimod ud paa, at de skulde verevliis hver bestyre sin Skolestue, hvor Børn af enhver Alder blive underviste, thi derved kom de til at udfylde og hjælpe paa hinandens Mangler, at erstatte med deres særskilte Fortrin, hvad den Ene eller den Anden af dem manglede. I det Hele taget er det ikke alene, som jeg før berørte, af min egen Erfaring, men af Fleres godtgjort, at jo mere Arbejde og Liv der bliver ved Underviisningens Bestjæftigelse, jo mere Fremgang og Deeltagelse spores der dagligt, jo bedre gaaer det, saa at den Indvending, at Arbejdet vilde blive for stort under Cet, kan jeg ikke indrømme. Men hvad Forslaget i Særdeleshed gaaer ud paa, nemlig Tillægsunderviisningen, den saakaldte Tillægsffole for de Ældre efter Confirmationsaarene, den anseer jeg for den vigtigste Deel, thi det er jo ganske vist, at undersøger man, hvad der er Aarsagen til, at Almueungdommen, som i Skoletiden meget godt havde lært, ikke senere i deres tilkommende Alder gjør dertil svarende Fremgang, da vil man altid finde, at det er Mangelen paa at komme til at gjøre Brug og Anvendelse af deres lærte Skoleunderviisning; der maa altsaa nogen Øvelse til i den Alder, da Ungdommens Charakter bliver selvstændig, da den med selvstændig Erkjendelse kan annamme Kundskab, kan sammenlægge den med Erfaringen, og, for at det kan skee, er det i Særdeleshed af Bigtighed, at det bliver ved Lov bestemt til en daglig Øvelse efter den foregaaende Skoletids Slutning, at saaledes de confirmerede Unglinge kunde komme og fortsætte deres Kundskab ved Skolelæreren's Veiledning. At der ikke skulde bruges noget Slags Tvang, det har man seet af Forslaget, og jeg vil troe, at saadan Tvang heller ikke vil behøves, thi, naar først Frugten har viist sig, naar disse unge Mennesker gjorde Fremgang, da vilde dette Bar Timers Dpoffrelse til videre

daglig Skoleøvelse om Vinteren nok komme, og Lyften dertil først hos Færrer og siden hos Flere indfinde sig i den Grad, at da vilde man finde: nu var Skolevæsenet bragt fra Børnealderen over i den vorne Alder, og nu vare de hjulpne saa godt frem, at fra den Tid kunde de selv gaae videre. Det er i Særdeleshed dette Punkt, som det er af Bigtighed at føre Skolevæsenet hen paa, og vil det skee, hvilket jeg er overbevist om, paa denne eller en lignende Maade, da mener jeg, det vilde være i høieste Grad velgjørende for hele Landet, for hele Folkemængden i Almindelighed, at faae Sligt begyndt, at faae en Virksomhed i Gang derhen, thi ellers, dersom den ikke skeer ret snart, da vil efter mit Kjendskab til Skoleforholdene Ugegyldighed for Skolernes Fremgang mere og mere tiltage, og istedetfor at fremme det offentlige Skolevæsen, vil man tvertimod lade det falde, og privat Underviisning mere og mere træde istedet derfor. (En Stemme: Ja, hvad skader det?). Dette er de foreløbige Bemærkninger, med hvilke jeg vil indlede dette Forslag til Forsamlingen.

Da Ingen flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, hvorvidt Forslaget skulde fremmes; hvilket blev besvaret benægtende med 55 mod 2 Stemmer.

Man gik dernæst over til det følgende Punkt paa Dagsordenen, og da først til første Behandling af det i Landstthinget vedtagne Lovforslag, angaaende „Jords Afstaaelse til Dpførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet samt en Indskrænkning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Jnderster tilhuse“, (see Landstthingstidenden Nr. 55, Side 863—864.)

Sfchering: Denne Anordning havde jeg, allerede førend jeg vidste, at den vilde komme til Behandling i Landstthinget, tænkt mig at burde modtage en Udydelse. Jeg vilde den Gang have foreslaaet nogle Tillægsparagrapher, og bragt dem selvstændigt ind her i Thinget; men da jeg hørte, at Anordningen kom til Behandling, har jeg tovet hermed indtil nu. Maa skee havde jeg gjort rettere i at forsøge paa at faae disse Tillægsbestemmelser fremmede i Landstthinget, samtidigt med Anordningen selv, men jeg vidste ikke, om den Bei